

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/151/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010407
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3516010407.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej, členov senátu - prísediacich Ing. Tatiány Šustekovej a PhDr. Patrície Marákovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným H. F., Z.. XX.XX.XXXX V. K., trvale bytom X., T. Z. L. X. X., R.. F. B. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, a D. J., Z.. XX.XX.XXXX V. X., trvale bytom X., R.. T. L. Č.. XXXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava v inej veci, trestne stíhaných pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon") a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 13. apríla 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. H. F., Z.. Z.. XX.XX.XXXX V. K., K. B. X., T. Z. L. X. X., R.. F. B. Č.. XXXX/XX, t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,
2. D. J., Z.. XX.XX.XXXX V. X.Š., trvalé bydlisko X.T., R.. T. L. Č.. XXXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava v inej veci,

s ú v i n n í, ž e

obaja obžalovaní

dňa 06.11.2015 v presne nezistenom čase od 05.50 hod. do 15.05 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli na oplotený a uzamknutý pozemok rodinného domu súpisné číslo XXX, nachádzajúceho sa na parcelách číslo XXX a číslo XXX, k. ú. F., v obci F. následne prešli na terasu k plastovým preskleným terasovým dverám domu, tieto nezisteným predmetom vypáčili a vošli do vnútorných priestorov domu, v ktorom prehľadali všetky miestnosti, a následne v spálni zo zásuvky v nočnom stolíku odcudzili finančnú hotovosť vo výške 2.000,- €, z poličky nad nočným stolíkom odcudzil 3 retiazky zo žltého kovu, 2 privesky zo žltého kovu, 4 ks prsteňov zo žltého kovu, z nočného stolíka na opačnej strane postele 1 náramok, 2 prstene (svadobné obrúčky) a 1 retiazku s priveskom strelca všetko zo žltého kovu, následne prešiel do detskej izby na poschodí odkiaľ odcudzil 3 ks dámskych hodínok neznámej značky a 2 retiazky s 2 priveskami zo žltého kovu, čím poškodeným L. a L. A., spôsobili škodu odcudzením šperkov a finančnej hotovosti celkovo vo výške 4.645,-€ a škodu poškodením terasových dverí vo výške 118,-€,

obaja obžalovaní

v presne nezistenom čase dňa 05.11.2015 v úmysle uľahčiť si spáchanie skutku uvedeného v bode 1 po predchádzajúcej vzájomnej dohode bez súhlasu vlastníka vozidla J. P., tomuto počas spánku z bytu č. XX, na X.poschodí v obytnom dome č. XXXX/XX na Ul. F. B. V. X., kde v tom čase bývala A. P., so svojim priateľom D. J. zobrali kľúče od jeho osobného motorového vozidla zn. J. E. kombi, s prideleným eč: X., v

hodnote 1600,-€, a toto neoprávnené bez súhlasu majiteľa používali do 19.00 hod. dňa 06.11.2015, kedy mu kľúče od vozidla vrátili, pričom toto vozidlo použili na odvoz pri spáchaní skutku v bode 1 obžaloby,

t e d a

obaja obžalovaní

v bode 1 rozsudku

spoločným konaním neoprávnené vnikli do obydľia iného, spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak väčšiu škodu, uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

v bode 2 rozsudku:

spoločným konaním sa zmocnili cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, uvedený čin spáchali z osobitného motívu - v zmysle uľahčiť iný trestný čin závažnejším spôsobom konania - ľstou,

čím spácha li

obaja obžalovaní

v bode 1 rozsudku:

prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona,

v bode 2 rozsudku:

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaný H. F.:

Podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), m) § 38 ods. 2, § 38 ods. 5 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany č.k. 8T/28/2017-193 zo dňa 05.09.2017, právoplatný dňa 05.12.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ako aj výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 16T/95/2016-69 zo dňa 26.10.2016, právoplatný 26.10.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

obžalovaný D. J.:

Podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), m) § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany č.k. OT/13/2017-67 zo dňa 07.04.2017, právoplatný dňa 07.04.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovaným spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť poškodenému L. A., Z. XX.XX.XXXX V. X., K. B. F. XXX, škodu vo výške 6.758,- eur,

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený L. A., Z. XX.XX.XXXX V. X., K. B. F. XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 09.11.2016 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 845/15/3304 zo dňa 03.11.2016, na obvinených H. F., Z. XX.XX.XXXX V. K. a na D. J., Z. XX.XX.XXXX V. X., pre prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 16.03.2018 a dňa 13.04.2018 za účasti obžalovaných a ich obhajcov a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania predsedníčka senátu zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný H. F. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov 1/ a 2/ uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 845/15/3304-51 zo dňa 03.11.2016, doručenej súdu dňa 09.11.2016, právne kvalifikovaného ako prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného H. F. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného

poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody a ochrannom opatrení.

Obžalovaný D. J. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov 1/ a 2/ uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 845/15/3304-51 zo dňa 03.11.2016, doručenej súdu dňa 09.11.2016, právne kvalifikovaného ako prečin porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného D. J. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, rozhodnutia o náhrade škody a ochrannom opatrení.

Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli riadne a včas uplatnené nároky na náhradu škody poškodeným L. A., Z. XX.XX.XXXX V. X., K. B. F. XXX a poškodenou L. A., Z. XX.XX.XXXX V. X., zomr. dňa XX.XX.XXXX, vo výške 6.758,- eur. Poškodený L. A. si túto škodu uplatnil aj na hlavnom pojednávaní.

Obaja obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej príčetnosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konali obžalovaní evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Objektom trestného činu krádeže je vlastníctvo vecí, ďalej držba vecí, ale aj faktická dispozícia vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav. Objektom trestného činu porušovania domovej slobody je domová sloboda zaručená Ústavou SR. V zmysle § 122 ods. 5 trestný čin je spáchaný v obydľí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté. Objektom trestného činu neoprávneného používania motorového vozidla je vlastníctvo vecí, pokiaľ ide o oprávnenie veci užívať a mať ju v držbe. Ide o tzv. krádež úžitku formou zmocnenia sa cudzieho

motorového vozidla s úmyslom odviezť sa a potom ho opustiť. Predmetom útoku je cudzie motorové vozidlo malej hodnoty, teda vozidlo, ktorého hodnota je najmenej 266 eur. Tieto záujmy boli konaním obžalovaných porušené, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaných trestných činov, teda prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obaja obžalovaní spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného, spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak väčšiu škodu, uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním, spoločným konaním sa zmocnili cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, uvedený čin spáchali z osobitného motívu - v zmysle uľahčiť iný trestný čin závažnejším spôsobom konania - Isťou. Súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. Konaním obžalovaných boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov, teda konanie obžalovaných, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a) a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, b) závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona, kto sa zmocní cudzieho motorového vozidla malej hodnoty v úmysle prechodne ho používať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 - b) z osobitného motívu, d) závažnejším spôsobom konania.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaných, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaných prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaných opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. f) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaných o vine zo spáchania žalovaných skutkov súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonával dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerával len na vykonanie dokazovania

čo do výroku o treste, náhrade škody a u obžalovaného F. o ochrannom opatrení podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení, a to oboznámením so závermi znaleckých posudkov znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o., vypracovanými MUDr. Svetozárom Drobom, č. 153/2016 zo dňa 06.09.2016 a č. 154/2016 zo dňa 07.09.2016, ďalej oboznámením listinných dôkazov ohľadom výšky škody spôsobenej trestným činom (blok na vyčíslenie škody na poškodených terasových dverách, odborné vyjadrenie k ohodnoteniu odcudzených šperkov ku dňu spáchania trestného činu, t. j. k 06.11.2015), oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného F.A. T. J., lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného F. T. J., správy OR PZ na obžalovaných, správy o povesti na obžalovaných, oboznámením spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/13/2017, Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/28/2017, Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/95/2016 a ďalších dôkazov uvedených v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Svetozára Drobu č. 153/2016 zo dňa 06.09.2016 vyplynulo, že u obžalovaného H. F., Z.. XX.XX.XXXX V. K. odporučuje súdu, aby u obžalovaného nariadil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Bolo zistené, že u obžalovaného F. sa jedná o škodlivé užívanie tvrdých drog, metafetamínu (pervítinu), bola zistená akcentovaná osobnostnej štruktúry v zmysle horšej sociálnej adaptovanosti. Zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Svetozára Drobu č. 154/2016 zo dňa 07.09.2016 vyplynulo, že u obžalovaného D. J., Z.. XX.XX.XXXX V. X., aktuálne neodporučuje súdu, aby mu nariadil akékoľvek ochranné liečenie vzhľadom na to, že obžalovaný v minulosti dôrazne odmietal liečenie, a že protitoxikomanické liečenie u neho v minulosti už dvakrát nemalo príslušný efekt.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného H. F. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť. Okresným súdom Piešťany rozsudkom zo dňa 08.09.2014 sp. zn. 1T/106/2011 právoplatný dňa 08.09.2014, bol odsúdený za zločin lúpeže a prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, § 194 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so skúšobnou dobou v trvaní tri roky do 08.09.2017 (teda žalovaných trestných činov vrátane zločinu krádeže sa dopustil dňa 5.-6.11.2015, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). V danej veci mu bol nariadený výkon trestu dňa 16.01.2017 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Piešťany trestným rozkazom sp. zn. 8T/28/2017 zo dňa 18.09.2017, právoplatný dňa 05.12.2017 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, ako aj ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace, oba so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na tridsať mesiacov. Uvedený súhrnný trest zrušil trest z rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.10.2016 sp. zn. 16T/95/2016, právoplatný dňa 26.10.2016, ktorým bol obžalovaný odsúdený za trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Vo vzťahu k odsúdeniam Okresným súdom Piešťany sp. zn. 8T/28/2017 a 16T/95/2016 prichádzalo do úvahy v žalovanej trestnej veci vednej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/151/2016 uloženie súhrnného trestu.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný H. F. sa dopustil troch priestupkov. Dňa 17.08.2013 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, dňa 14.03.2014 priestupku na úseku cestnej premávky a dňa 19.02.2015 priestupku na úseku cestnej premávky.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného D. J. vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 18 (osemnásť) krát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Piešťany trestným rozkazom sp. zn. 0T/13/2017 zo dňa 07.04.2017, právoplatný dňa 07.04.2017 za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 04.02.2018, zároveň mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 roky. Vo vzťahu k predmetnému odsúdeniu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. Aktuálne je obžalovaný Ivan Rosa väzobne trestne stíhaný aj za prečin

porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 28.03.2018.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný D. J. sa doposiaľ dopustil desiatich priestupkov proti majetku a na úseku cestnej premávky.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší

ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U oboch obžalovaných súd priznal pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovanými v zmysle § 257 Trestného poriadku, ktoré prokurátor a obhajcovia navrhli prijať, a vzhľadom na následné prijatie vyhlásení o vine obžalovaných súdom, pričom svoje konanie pred súdom i oľutovali. Súčasne obom obžalovaným priznal pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného poriadku nakoľko vyhlásenie obžalovaných o vine napomohlo pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom a v dôsledku toho nemuselo byť vykonané rozsiahle dokazovanie. Súd u oboch obžalovaných zistil dve prirážajúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (obžalovaní svojím konaním spáchali viac trestných činov) a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (už boli za trestný čin odsúdení, nakoľko nemajú zahladené všetky predchádzajúce odsúdenia). Pomer pohľadujúcich a prirážajúcich okolností je tak u oboch obžalovaných rovnaký § 38 ods. 2 Trestného zákona. U oboch obžalovaných súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ich trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obaja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty. U obžalovaného H. F. prichádza do úvahy obligatórna aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal opätovne zločin, nakoľko bol okrem iného odsúdený Okresným súdom Piešťany sp. zn. 1T/106/2011 rozsudkom zo dňa 08.09.2014, právoplatný dňa 08.09.2014 za trestný čin - zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a žalovaného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona a žalovaných trestných činov sa dopustil po právoplatnosti tohto odsúdenia v dňoch 05. a 06.11.2015, pričom bol právoplatne odsúdený pre iný zločin 08.09.2014, dôsledkom čoho je obligatórne zvýšenie dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona 3 (tri) až 10 (desať) rokov, ktorú dolnú sadzbu súd musel podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšiť o jednu polovicu (z rozdielu 10 rokov - 3 rokov, teda o 3,5 roka) na zvýšenú dolnú hranicu 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, čo predstavuje zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Senát tak uložil obžalovanému nepodmienečný trest v tejto upravenej minimálnej dolnej hranici trestnej sadzby. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany č.k. 8T/28/2017-193 zo dňa 05.09.2017, právoplatný dňa 05.12.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ako aj výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 16T/95/2016-69 zo dňa 26.10.2016, právoplatný 26.10.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaného súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaných trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou v zmysle záverov znaleckého posudku.

U obžalovaného D. J. súd zákonom ustanovenú trestnú sadzbu na trestný čin najprísnejšie trestný žiadnym spôsobom nemodifikoval, teda trestná sadzba za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona je 3 (tri) až 10 (desať) rokov, pričom súd obžalovaného D. J. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, ktorý mal senát po porade za primeraný a zákonný. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste Trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany č.k. 0T/13/2017-67 zo dňa 07.04.2017, právoplatný dňa 07.04.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaného súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaných trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Senát mal za to, že v danej veci nie je možné aplikovať mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, a to vzhľadom na pomery oboch páchatel'ov a aj okolnosti prípadu. Obaja páchatelia sú recidivisti. Podľa vyjadrenia poškodeného na hlavnom pojednávaní bolo zrejmé, že keď vošli s poškodenou do domu s policajtmi po spáchaní trestného činu, bolo to nehorázne, všetko zo skriň bolo vyhádzané, obžalovaní lašovali všade, bolo vyhádzané celé oblečenie, všetky nádoby v kuchyni, všade bolo blato. Manželka to nemohla celé znieť, nechcela domov chodiť z

roboty, nemohla sa s tým celým zmieriť. Choroba, na ktorú poškodená zomrela, sa podľa vyjadrenia poškodeného spustila konaním obžalovaných spáchaním žalovaných trestných činov. Manželka pred pohrebom žiadala, aby mala na prste obrúčku, ktorú jej obžalovaní odcudzili, tak jej poškodený musel kúpiť novú obrúčku, ktorú mala pri svojom pohrebe. Z písomného vyjadrenia poškodeného vyplýva, že spáchanie trestného činu obžalovanými malo za následok: vznik strachu z bývania vo vlastnom dome, obava o vlastnú bezpečnosť, vznik panického strachu manželky - poškodenej chodiť sama domov z práce a sama sa zdržiavať doma vo vlastnom dome, stratu istoty bezpečnosti vo vlastnom dome, narušenie ich spolunažívania, beznádej a neprekonateľný strach čo viedlo k vypätiu a nie sú vylúčené ani možné zdravotné následky poškodenej, ktorým bohužiaľ podľahla a zomrela. Senát na základe skutočností uvedených poškodeným nemal dôvod pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu, pričom poukazuje na to, že ani jeden z obžalovaných sa počas hlavného pojednávania osobne poškodenému žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložené tresty sú podľa súdu primeranými trestami z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodeným Ľ. A., Z.. XX.XX.XXXX V. X., spolu vo výške 6.758 eur, a to titulom odcudzenia finančnej hotovosti obžalovanými spolu vo výške 2.000 eur, odcudzenia šperkov, ktorých hodnota podľa odborného vyjadrenia v čase spáchania trestného činu bola 4.645 eur a škoda, ktorá vznikla poškodením terasových dverí podľa bloku vo výške 113 eur. Poškodený Ľ. A. v písomnom podaní doručenom súdu dňa 20.02.2018 uviedol, že žalovanými trestnými činmi boli porušené viaceré jeho základné ústavné práva, čím mu vznikla aj nemateriálna škoda. Spolu si teda uplatnil škodu vo výške 6.758 eur, ktorú mu súd priznal a so zvyškom nároku na náhradu nemateriálnej škody, ktorá poškodenému vznikla odkázal poškodeného na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).